

Forța constrângătoare și efectele ei

27 februarie 2005

Gili Cârstea

V-ați întrebat vreodată cum afectează cunoașterea neprihăririi lui Hristos viața intimă, viața socială sau religioasă? Ar fi vreo schimbare în biserică sau societate dacă actuala concepție despre caracterul lui Dumnezeu s-ar modifica? Cum ar arăta lumea noastră dacă locuitorii ei ar crede că Dumnezeu nu forțează voința cuiva pentru a obține supunere?

Astăzi aș dori să propun o listă a schimbărilor care s-ar produce în lumea noastră dacă ea ar fi luminată de slava caracterului lui Dumnezeu.

- S-ar termina cu violența în familie – bărbații nu și-ar mai tortura soțiile pentru delictе sau insubordonări, ci le-ar câștiga dragostea prin sacrificiu de sine, da, dus chiar până la capăt, adică să accepte să fie părăsiți. Dar ei se poartă violent deoarece cred că trebuie să fie la fel ca Tatăl ceresc, menținând ordinea și disciplina în familie prin folosirea forței. Și își torturează soțiile fizic și psihic, convingși că Dumnezeu binecuvântează fermitatea și credințioșia lor.

- Ar înceta orice urmă de constrângeri religioase – nimeni nu ar mai fi persecutat sau torturat din cauza felului cum înțelege să se închine lui Dumnezeu. Milioane de oameni au fost chinuți și uciși din motive de conștiință, iar viitorul este foarte sumbru, căci bisericile de astăzi, deși spun că militează pentru libertate de conștiință, nu știu altă cale pentru obținerea ei decât constrângerea. Cruzimile din timpul Romei păgâne, iar apoi cele ale Sfântului Oficiu al Inchiziției din evul întunecat, au fost posibile din cauză că oamenii doreau să aducă o slujbă lui Dumnezeu, să-l producă o bucurie închizând gura opozanților Săi. Trimișii lui Dumnezeu din toate timpurile au fost trimiși la moarte cu credința fermă că Dumnezeu ar fi procedat la fel dacă Se afla în persoană pe pământ. Oamenii care s-au crezut reprezentanții lui Dumnezeu pe pământ au lucrat după viziunea pe care au avut-o despre caracterul lui Dumnezeu.

- Ar înceta orice operațiuni militare – națiunile nu și-ar mai urmări interesele vitale prin amenințare cu forța sau prin folosirea ei, ci prin ajutor reciproc dezinteresat. Nu cred că a existat război sau expediție militară pe acest pământ care să nu fie justificată prin voința zeilor. De la cruciadele antice la cele moderne, militarilor li s-a spus că ei servesc o cauză

nobilă, cauza lui Dumnezeu, și că se bucură de ocrotirea și de binecuvântarea Lui în acea expediție. Forțele armate ale lumii civilizate acționează sub o convingere fermă că sunt angajate într-un efort onorabil, în deplin acord cu preceptele morale creștine, aducând libertate și pace popoarelor înrobite. La rândul lor, organizațiile islamice sunt stimulate să poarte jihadul motivate de aceeași convingere că Alah trebuie apărat de marele satan, angajându-se în operațiuni sinucigașe cu credința că vor ajunge direct în cer, la sânul lui Avraam.

La începutul mării controverselor dintre Hristos și Satana, îngerii au fost puși în mare confuzie de insinuările heruvimului acoperitor că legea lui Dumnezeu este un sistem de sclavie, și că El va folosi forța constrângătoare împotriva oricui va îndrăzni să conteste ordinea impusă. Această teologie malefică a fost propovăduită și locuitorilor pământului, care s-au dovedit a fi la fel de creduli ca și o mare parte a îngerilor. Astăzi comunitatea internațională este organizată și funcționează după sisteme de legi care au ca bază comună evanghelia lui Lucifer, că forța constrângătoare este cea mai eficientă cale de a obține pace și liniște, armonie între popoare.

Opinia publică va fi electrizată de solia celui de-al patrulea înger, acela din Apocalips 18, a cărui slavă va umple tot pământul. Slava aceasta, ni s-a spus, va fi descoperirea ultimei solii de har din partea lui Dumnezeu, o prezentare a caracterului iubitor al lui Dumnezeu, în care forța constrângătoare nu are absolut nici un loc. Această solie va fi marele agent în vindecarea inimilor alienate, pentru toți cei care se vor lăsa atinși de razele ei strălucitoare.

Este de mirare că tot iadul este la lucru pentru interceptarea acestor "ultime raze" ale soarelui neprihănirii, iar biserica nu reușește să-și găsească menirea, amețită printre proiecte și strategii de spiritualizare grotești?